

»Odprla šola je danes vrata«

Ta napis je krasil dvorano v Kulturnem domu v Grosupljem, v kateri se je zbralo 153 cicibanov, ki so 1. septembra prestopili šolska vrata Centralne osnovne šole Louis Adamič Grosuplje. Skupaj s podružničnimi šolami je bilo vseh prvošolcev kar 248.

V Kulturnem domu so naše najmlajše šolarje najprej pozdravili učenci nižje stopnje in glasbene šole, in sicer s kulturnim programom, ki sta ga zbrali in uredili tovarišici Olga Žitnik in Zlata Žnidaršič.

Pozdrav vsem prvošolcem je želela pomočnica ravnateljke, tov. Marija Škrjanc, ki je ob zaključku prebrala imena prvošolcev in predstavila razredničarke oddelkov. Ker so tega dne prišli otroci v šolo v spremstvu staršev, je o prvih samostojnih korakih v šolo in domov spregovoril tudi namestnik komandirja Postaje Milice Grosuplje Niko Mihičinac.

Spregovoril pa je tudi ravnatelj šole, tov. Dare Gabrijel, ki je še posebej poudaril, da so zbrani prvošolci prva generacija, ki bo imela tudi telovadnico.

Tovarišice so nato popeljale svoje varovance skupno s starši v šolske prostore, kjer so jih na šolskih mizicah čakale rumene rutice, sladko pecivo in sok.

Po razgovoru med tovarišicami in starši so se prvošolci vrnili domov, na stenah v razredih pa so ostale ilustracije in napisane želje razredničark prvih razredov. Naslednji dan so naši prvošolci šli v šolo samostojno, delavci Postaje milice in člani zveze šoferjev in avtomehanikov pa prva dva tedna skrbijo, da šolarji pridejo varno in predvsem pravilno čez cesto. Tudi tovarišice v razredih vsak dan govorijo, kako naj se učenci obnašajo na poti v šolo in domov.

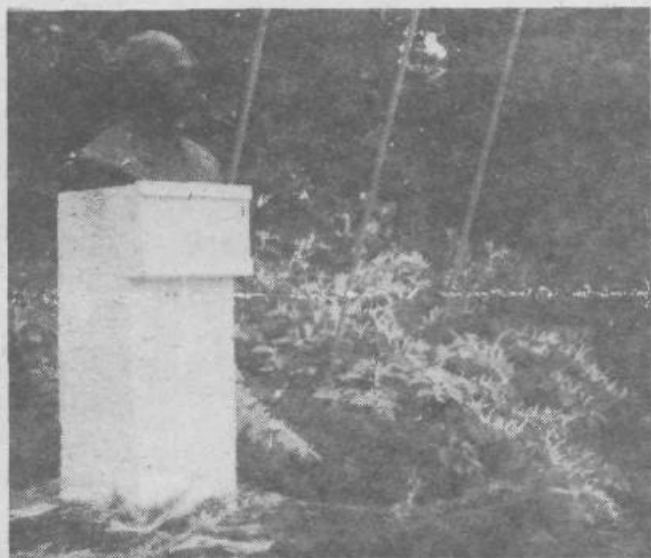
Vsi skupaj si želimo, da bi učenci, predvsem prvošolci, vedeli, katera je za njih najvarnejša pot, čeprav morda malo daljša. Vsem učencem centralne šole in podružničnih šol pa želimo vesel, brezskrben in zdrav ter varen korak v novo šolsko leto 1988/89.

Prve šolske dni skrbijo za varen in pravilen prehod cicibanov čez cesto delavci postaje milice in člani ZŠAM (foto: L. Rozman)

Pionirji položili cvetje pred spomenik Louisa Adamiča

2. septembra so pionirji Osnovne šole Grosuplje položili šopek cvetja pred spomenikom Louisa Adamiča, po katerem nosi centralna šola ime. Prav tako so položili cvetje pred spominsko ploščo v sami šolski zgradbi, v knjižnicah pa so razstavili pisateljeva dela.

Dela pri novi telovadnici lepo napredujejo, otvoritev pa bo predvidoma ob 29. oktobru — prazniku občine Grosuplje. (foto: L. Rozman)

Zaključena akcija ZMDA Suha krajina 1988

Prvič, odkar obstaja mladinska delovna akcija v Suhi krajini, se je zgodilo, da so akcijo skrajšali za en teden. Mnogi podpisniki samoupravnega sporazuma o financiranju akcije svoje finančne obveznosti niso izpolnjevali redno in skupščina akcije je sklenila ZMDA Suha krajina 88 skrajšati. Mnogi na glas govorijo, da je letošnja akcija najbrž zadnja v Suhi krajini.

Brigadirji ZMDA Suha krajina 88 so letos zgradili 4050 m vodovoda, položili 3 km telefonskega kabla in očistili kamenje na nekaj manj kot 50 hektarjev zemljišč. Vrednost investicij letošnjega programa je 973 milijonov dinarjev, vrednost opravljenega brigadirskega dela je 925 milijonov dinarjev. Akcija je torej po eni plati uspela, le da to ni vse.

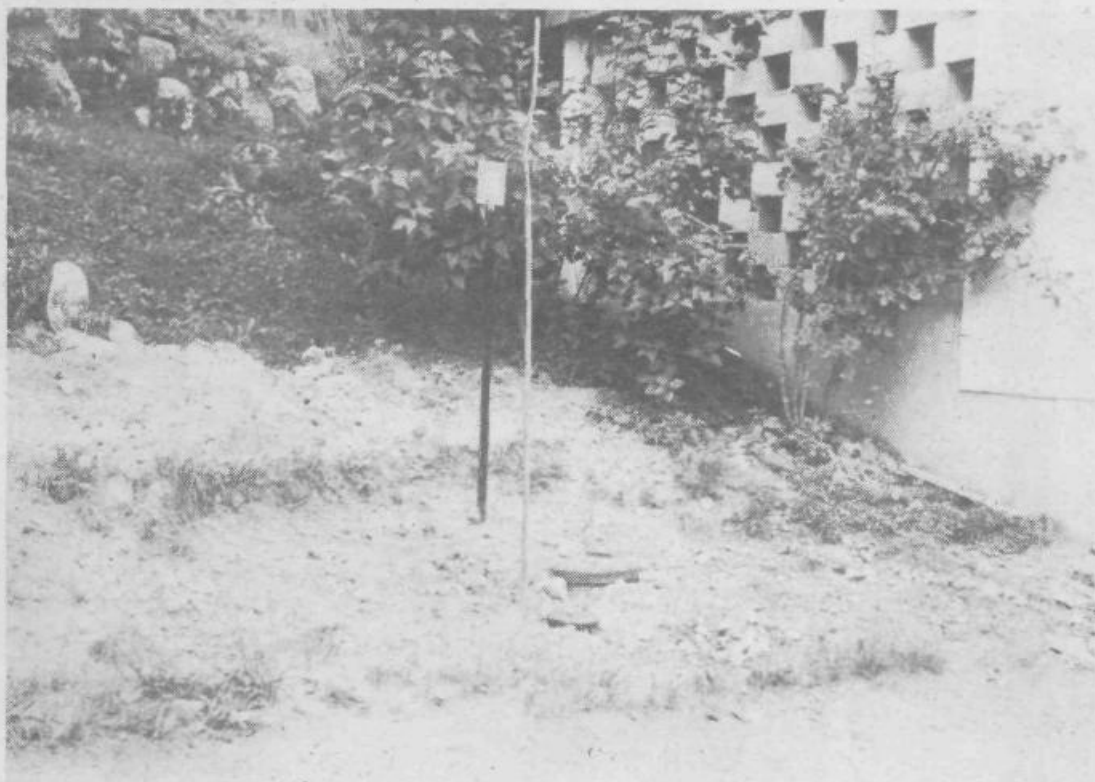
Letos naj bi na akcijo prišlo 600 brigadirjev, žal pa jih je v Žužemberk prišlo komaj 420.

V prvi izmeni nista prišli dve slovenski brigadi, ena iz Pirana in druga pionirska iz Kranja. Nasploh pa nobena od slovenskih brigad ni bila številčno popolna, za razliko od brigad iz drugih republik, ki so vse prišle v polni zasedbi. Izpad brigadirjev je bil kar 30-odstoten. Zanimivo pa je, da so brigadirji uresničili letošnjo akcijo kar 110-odstotno. Pri tem ne smemo pozabiti na velik prispevek mladih iz JLA in seveda krajanov, ki so se letos še posebej izkazali v gostoljubnosti.

Sodelovanje med brigadirji in krajanji je bilo tudi letos v naši občini zelo dobro, saj so bili brigadirji na vseh deloviščih toplo sprejeti. Kako ne bi bili, saj so

izkopali vodovodni jarek v dolžini cca 700 m, položili cevi ter opravili delni zasip jarka v vasi Kal pri Ambrusu, tako da so krajanji končno prišli do vode. Nadalje so delali na agromelioracijah v Primči vasi, Kamnem brdu, Korinju, Dečji vasi ter na Globokem (cca 15 ha), sodelovali pa so tudi pri ureditvi ceste Dobrava — Pristava, Zagradec — Globoko ter v samem naselju Zagradec in tudi v KS Krka.

Nedvomno so prebivalcem Suhe krajine pridne brigadirske roke zelo potrebne, zato si želijo, da bi mladinske delovne brigade še naprej prihajale v te kraje. Zatorej bi morali o obstoju ZMDA Suha krajina dobro premisliti ter poiskati potrebna sredstva za nadaljnji obstoj mladinskega prostovoljnega dela v Suhi krajini.

Rezultat dela brigadirjev: voda v vasi Kal pri Ambrusu (foto: L. Rozman)

Vabimo vas, da se udeležite

jubilejnega srečanja borcev

ob 45. letnici ustanovitve I. bataljona VOS — OF, ki bo v nedeljo, 25. septembra 1988, ob 10. uri v Zagradcu. Slavnostni govornik bo republiški sekretar za notranje zadeve tov. Tomaž Ertl. Slavnostna listina bo podeljena posebnim enotam RSNZ. V kulturnem programu sodelujejo: — godba milice, — pevski zbor, — mladinska pohodna enota I. bataljona VOS — OF, — recitatorji in druge kulturne skupine.

Odbor skupnosti borcev I. bataljona VOS-OF
Predsednik: LADO LAPANJA

Naš pionir na svetovnem prvenstvu

Marko Tratar iz Vira pri Stični je tekmoval na II. svetovnem pionirskem šahovskem tekmovanju v Temišvaru v Romuniji, ki je potekalo od 24. julija do 8. avgusta 1988.

Šahovska zveza Slovenije ga je kot najmlajšega slovenskega mojstrskega kandidata predlagala v izbor Šahovski zvezi Jugoslavije. Le-ta ga je po svojih kriterijih izbrala za udeleženca na svetovnem tekmovanju, kjer je zastopal jugoslovanske barve v kategoriji pionirjev do 14 let.

Na svetovnem prvenstvu je tekmoval v tej kategoriji 46 pionirjev iz 42 držav sveta. Marko Tratar se je na tekmovanju po točkah uvrstil na 28. mesto, po Buchal-zovem izračunu pa je bil na 9. mestu. To je prav gotovo solidno mesto, če se zavedamo, da je to svetovno prvenstvo.

Kljub temu da je po mnenju večih aktivnih slovenskih šahistov Marko perspektiven (to ned-

vomno potrjujejo tudi rezultati), pa mu brez finančne pomoči Občinske telesnokulturne skupnosti ne bo mogoče nuditi vse potrebno za razvoj in uveljavitev v šahu, saj tudi na takih tekmovanjih, kot je svetovno prvenstvo, nosijo velik del stroškov (vse razen penzijskega bivanja) starši. Niti SZ Slovenije niti SZ Jugoslavije nimata sredstev, da bi prispevali za udeležbo nastopajočih, kaj šele mentorjev. Marko sodeluje s klubom »Murka« Lesce, kjer ga spodbuja in mentorsko nanj vpliva njegov stric Tone Praznik — tudi že dolgoletni šahist iz naših logov.

Upajmo, da bo Občinska telesnokulturna skupnost Grosuplje imela razumevanje za njegovo aktivnost in mu omogočala ter ga vzpodbujala k doseganju podobnih, če ne še boljših uspehov, kot je bilo to na svetovnem šahovskem tekmovanju v Temišvaru. Vir pri Stični, 5. sept. 1988